

De wandelroute van Waterlandkerkje is vernoemd naar Hildegonda, de zeemeermin uit de eeuwenoude legende die aan het dorp verbonden is. De route is 7,5 km over voornamelijk verharde wegen. In feite is het een “achtje”, dus ook een ommetje van 3 of 4,5 km, een van de twee lussen, is mogelijk. Langs de route staan bankjes en een picknicktafel. Een folder van het ommetje is te verkrijgen bij de VVV kantoren en in de zomermaanden ook in de kerk.

Geschiedenis

Waterlandkerkje heeft een bijzondere ontstaansgeschiedenis: in de Tachtigjarige Oorlog (1568-1648) lag Sint-Nicolaas-ter-Varent (nu Waterland-Oudeman) in het frontgebied. Na de Vrede van Münster (1648) werd het grensgebied ten noorden Staats en ten zuiden Spaans zodat er geregeld incidenten voorkwamen. In 1668 gingen de inwoners na de moord op hun predikant Johannes Stuerbout op de vlucht. Verderop stichtten zij in 1669 een nieuwe nederzetting rond een kerk. Het gehucht werd 't Kerkje genoemd, zoals de dorpsbewoners nu nog steeds doen. In 1796 kreeg het dorp de naam Waterland, rond 1820 werd dit veranderd in de huidige naam Waterlandkerkje.

Gemeentewapen

Het wapen van Waterlandkerkje is waarschijnlijk dat van de familie Lauweryn, aangevuld met een W. Deze familie liet tussen 1497 en 1506 het gebied droogleggen nadat het circa 200 jaar onder water had gestaan.

De familie kreeg van Filips de Schone het gewonnen land in eigendom en stichtte er drie heerlijkheden: Watervliet, Waterdijk en het ontstaansgebied van Waterlandkerkje: Waterland.

De Passageule

In vroeger tijden was de Passageule een onderdeel van de Staats Spaanse linies en al sinds eind 17^e eeuw een belangrijke schakel in het afwateringssysteem.

Door de Staatsen werd begin 17^e eeuw een linie aangelegd om zich te beschermen tegen Spaanse aanvallen. Langs de Linie werden in de loop der eeuwen verschillende forten opgericht. Van de Molenweg tot Turkeye bevonden zich er vier: Het Vrije, Middelburg (weer zichtbaar op de Liniedijk met prachtig uitzicht), Konstantinopel en Groot Turkeyen.

De Zuudzee

Op de bodem van de Zuudzee, die ontstond door overstromingen in 1375 (Dyonsiusvloed) en 1404 (Sint-Elisabethsvloed), bevindt zich de Goudenpolder. In 1621 en 1622 werden tal van dijken doorgestoken. Nagenoeg de hele streek kwam onder water te staan, behalve de Goudenpolder. Dit is de kleinste maar één van de best bewaarde, met een kleibodem die ouder is dan alle andere in de wijde omgeving.

Dit mooie poldertje kent nog steeds een slingerende waterloop, herinnering aan een getijdengeul.

In den Koning

De uitspanning “In Den Koning” is een markant gebouw van ruim 300 jaar oud. Volgens overlevering heeft Napoleon hier nog overnacht. Het was oorspronkelijk een herberg. Achter de boog links van het gebouw waren de stallen voor de paarden van de postkoets.

De Goudenpolder

De Goudenpolder (1539), 63 ha, opvallend zichtbaar omringd met een forse groene dijk, werd gewonnen langs een kleifige meander van de Oude Passageule, een getijdengeul van de voormalige Zuudzee. Tot 1615 stroomde het vloedwater vanuit de Braakman langs de Goudenpolderdijk.

Tiendpaal

De zandstenen Tiendpaal werd in 1654 op de grens tussen de Tiendgebieden van twee Gentse abdijen geplaatst. Op de kop zijn beeldmerken aangebracht: drie sleutels voor Sint Pieters en de letters SB voor Sint Baafs. Deze abdijen hadden, elk in het hun toegewezen gebied, eeuwenlang recht op een tiende van de opbrengst van de boerderijen.

